

Dunia Madrasah

Di Sekitar Persatuan Guru-guru Sekolah Arab Pahang

Kalau dahulu guru-guru sekolah Arab di negeri Pahang tertinggal sekarang telah mula bergerak

(Oleh: Abdullah Saruji)

Pada masa yang sudah-sudah guru yang mengajar di sekolah-sekolah agama rakyat atau sekolah Arab negeri-negeri yang lain daripada Pahang telah ada mempunyai persatuan atau kesatuan mereka tetapi guru-guru yang mengajar di sekolah-sekolah agama rakyat atau di sekolah-sekolah Arab di negeri Pahang masih lagi merupakan golongan guru-guru yang membawa haluan masing-masing dengan tidak ada perpaduan dan perhubungan di antara satu sama lain dalam erti kata yang sebenar-benarnya.

Saya katakan guru-guru sekolah agama rakyat di negeri Pahang pada masa yang lalu itu membawa haluan masing-masing dengan tidak adan¹ perpaduan dan perhubungan di antara sesama mereka lebih-lebih lagi perpaduan itu sememang masing-masing telah mengetahui yang ia adalah tuntutan daripada ajaran agama Islam dan masyarakat. Tetapi oleh disebabkan keadaan masa yang tidak mengizinkan di waktu yang sudah-sudah kerana kedudukan satu-satu sekolah Arab yang ada di negeri Pahang berjauh-jauhan di antara satu dengan lain sudahlah keadaan berjauh-jauhan maka bilangan sekolah-sekolah Arab tersebut adalah sangat sedikit jika dibandingkan dengan bilangan sekolah-sekolah Arab yang ada di luar negeri Pahang maka dengan alasan-alasan yang disebutkan itulah yang saya berani memperkatakan yang golongan guru-guru sekolah

Arab di negeri Pahang membawa haluan masing-masing dengan tidak ada perpaduan di antara satu sama lain pada masa yang lalu itu.

Tetapi hari ini atau lebih tegasnya selepas negeri kita mencapai kemerdekaan maka sekolah-sekolah Arab atau sekolah-sekolah agama yang didirikan oleh rakyat yang dahulunya merupakan bilangan yang kecil di negeri Pahang telah tumbuh dengan banyaknya di tiap-tiap daerah di dalam negeri Pahang. Menurut sepanjang yang diketahui bilangan sekolah-sekolah Arab di negeri Pahang sekarang hampir-hampir tiga puluh buah jika dibandingkan dengan masa-masa yang lalu tidak sampai pun bilangannya sebelah tangan.

Dengan bertambahnya bilangan sekolah-sekolah Arab di negeri Pahang hari ini, maka bilangan guru-gurunya juga telah bertambah ramai daripada masa-masa yang lalu, dan kalau pada masa yang lalu guru-guru tersebut masih ketinggalan dengan tidak ada perpaduan dan perhubungan tetapi pada hari ini kesulitan-kesulitan dan kesukaran-kesukaran yang dikatakan itu telah dapat diatasi dan guru-guru sekolah Arab di negeri Pahang hari ini tidak lagi ketinggalan bahkan mereka telah mulai bergerak demi perubahan masa sebagaimana guru-guru sekolah Arab yang maju di luar negeri.

¹ Ejaan sebenar ialah adanya

Kalau pada masa-masa yang lalu guru-guru sekolah Arab di negeri Pahang tidak pernah mengadakan perjumpaan atau perhimpunan untuk menguatkan perpaduan dan perhubungan mereka demi perkembangan pelajaran dan pendidikan yang menjadi tanggungjawab mereka sebagai guru-guru agama untuk memimpin dan mengasuh anak-anak di lapangan agama Islam tetapi pada masa yang akhir-akhir ini guru-guru sekolah Arab di negeri Pahang telah pun beberapa kali mengadakan perjumpaan atau kongres mereka, dalam tahun 1957 satu perjumpaan guru-guru agama rakyat telah diadakan di Kuliyah al-Lughah Pekan Pahang, dan pada tahun 1958 perjumpaan seperti itu juga telah

diadakan di Madrasah al-Khayriah Temerloh Pahang, dan pada 22.6.61 yang baharu lalu guru-guru sekolah Arab negeri Pahang telah dapat membuktikan lagi perjumpaan mereka dengan lebih besar dan meriah lagi dari masa yang sudah-sudah bertempat di bangunan sekolah Arab Dong Raub iaitu perjumpaan guru-guru tersebut bukan sahaja merupakan majlis ramah-tamah begitu sahaja sebagaimana yang lalu, tetapi telah menelurkan hasil-hasil dan natijah-natijah yang belum pernah dicapai di dalam sejarah guru-guru sekolah Arab negeri Pahang pada masa-masa yang lalu iaitu berjaya menujuhkan persatuan mereka dengan dinamakan “Persatuan Guru-guru Sekolah Arab Pahang” atau dengan nama ringkas: P.G.

Wakil-wakil guru-guru sekolah Arab seluruh Pahang bergambar untuk kenangan sesudah selesai menujuhkan persatuan mereka iaitu Persatuan Guru-guru Sekolah Arab yang dilangsungkan di bangunan sekolah Arab Dong Raub, Pahang baharu-baharu ini.

Duduk nomor 3 dari kanan: Ust. Muhammad Amin Penghulu Mukim dan nomor 4 Tuan Haji Zainuddin pelawat agama Pahang Barat. Sementara duduk yang pertama dari kiri ialah: Ust. Abdullah Saruji penulis rencana ini.

Dengan keputusan perjumpaan agong guru-guru sekolah

Arab di negeri Pahang yang dilangsungkan di sekolah

Arab Dong Raub pada 12 Jun yang lalu itu maka dapatlah

saya katakan bahawa kalau pada masa yang lalu guru-guru

sekolah Arab negeri Pahang agak tertinggal daripada

guru-guru sekolah Arab di negeri-negeri yang lain di dalam

lapangan kemajuan tetapi hari ini mereka tidak akan

tertinggal lagi bahkan mereka telah sanggup bergerak dan

berjuang demi kebijakan mereka dan sekolah mereka

dengan tertubuhnya persatuan mereka yang tersebut.

Mudah-mudahan persatuan yang mereka tubuhkan itu akan

dapat bergerak dan berjalan sebagaimana persatuan

yang maju di negeri ini demi kemajuan guru-guru sekolah

Arab negeri Pahang. Demikianlah harapan penulis terhadap

tertubuhnya persatuan guru-guru sekolah Arab di negeri

Pahang baharu-baharu ini.

Di sini ingin juga penulis memberikan pendapat

daripada apa yang disaksikan di dalam perjumpaan menubuhkan

persatuan pada hari itu iaitu bolehlah dikatakan bahawa

tiap-tiap seorang guru yang menghadiri majlis tersebut

adalah dengan mempunyai penuh semangat dan azam yang kuat

supaya persatuan yang ditubuhkan itu tidak akan tinggal

pada namanya sahaja, tetapi digerakkan dan dilaksanakan

mengikut undang-undang persatuan itu dengan kerjasama

ahli-ahlinya nanti demi kemajuan dan pergerakan sekolah-sekolah

Arab di negeri Pahang, dan kepada jawatankuasa agung

yang mengendalikan persatuan itu yang dilantik dalam

perjumpaan tersebut penulis berharap kepada mereka

tidak akan mensiakan harapan guru-guru itu kerana

maju dan mundurnya persatuan itu adalah terletak

di atas kerja-kerja yang dipikulkan kepada ahli-ahli

jawatankuasa agung itu.

Buat akhirnya penulis ingin juga memberikan

pujian kepada Tuan Haji Zainuddin pelawat sekolah-sekolah

agama negeri Pahang Barat yang telah mempengerusikan persidangan

guru-guru itu, maka dengan kecekapan dan kebolehan

beliau, mesyuarat guru-guru itu dapat berjalan dengan

sempurna dan licik dan menelurkan hasil-hasil dan

keputusan-keputusan yang cemerlang bagi faedah dan kebijakan

guru-guru agama di sekolah Arab di negeri Pahang.

Sekianlah *wa bi 'Llāhi al-tawfiq wa al-hidāyah. Amin!*

Tiga sahabat peminat majalah *Qalam* di Brunei bergambar

untuk kenangan. Duduk di tengah-tengah: Saudara K.M. Morshidi,

manakala berdiri (dari kiri): Saudara-saudara A.T Ahmad

dan R.Muhammad Bahavni